

Ketabton.com

ويناوال: حاجي نورا احمد (قران مل)

ددې کتاب د چاپ حق له ویناوال سره خوندي دی

د کتاب ځانگړني

- د کتاب نوم :: مناجاتونه
- شاعري او کمپوز :: حاجي نوراحمد ((قرانمل))
- خپرندوی :: ارواښاد غریبک اسلامي فرهنگي خپرندویه ټولنه
- د چاپ کال :: ۱۳۸۹ لمریز کال د کب میاشت
- د خپرندوی اړیکه :: ۰۰۹۳۷۰۰۳۲۲۰۷۱
- د لیکوال انټرنیټ پته :: noorahmad_kakar@yahoo.com
- انلاین چاري :: مختاراحمد احسان www.Larawbar.com

اهدا

د ښاد روان ابوالفیض مولوي

عبدالغفار بريالي

روح ته !

دموسی دعصا غوندي چي لار بنود وي

دايوب استـــــــقامت په اهتزاز را

زه خليل چي دخليل دلار خليل ســــم

د خليل غوندي په اور کـــــــي سرفراز را

په پورتنيو بيتو کښي شاعر د تلميح ادبي صنعت را وړي دی يعني د حضرت موسی (ع) او نمرود و قصې ته يې اشاره کړې ده يا د ابیت چي وايي:

ستاد ربار کي مي سرشخ په رکوع څوړ را

په نصیب کي د سلفو مي روغـــــــي پر را

په پورته بيتو کي طباق يا تضاد راغلی دی چي دشخ او څوړ کلیمو ترمنځ تضاد يا طباق راغلی دی. قرانمل په ځينو بيتو کښي نامانوس کلیمات را وړي دي امکان دي ولري چي الحاج قرانمل دا کار د قافيې د ضرورت په اساس کړي وي نور نوزه خپله ليکنه پر داغه ځاي را نغاړم لمړی ښاغلي الحاج نوراحمد (قرانمل) ته د دغې نوي شعري ټولگي مبارکي وایم او پر قلم دې برکت وي.

په درنښت

لسانس ښوونکی حاجي فضل محمد ((پنهان))

کندهار څلرمه ناحیه ده خواجه

۱۳۸۹/۲/۳۱ م کال

۷۸۲

د ټول بشریت پلار حضرت آدم (ع) چې له اسمانه محکمي ته راکښته سو نوئې دسترخښتن دربار ته د امناجات
و وایه ربا ظلمنا انفسنا وان لم تغفر لنا وترحمنا لنكونن من الخسرین ط

ترجمه: اي زما پروردگاره !

((مور پخپلو نفسونو ظلم کړیدی که چیري ته و مور ته بخښنه ونه کړې او پر مور رحم ونه وکړې مور به خامخا له
زیان کارو څخه سو))

حضرت ذکریا (ع) خپل رب ته ویل:

رب لاتذرنی فرداً وانت خیر الوارثین ط

اي پروردگاره!

((ما مه پرېرېده یوازې ځکه چې ته ئې ښه وارث او وارث جوړونکی))

حضرت یونس (ع) د ماهي په نس کې داسي ویل:

لااله الا انت سبحنک اني کنت من الظلمین ط

((نسته د عبادت و پرېرته له تا څخه پاکي ده تالره او زه یم له هغو کسانو څخه چې پر خپل ځان ئې ظلم کړیدی))

ټولو پیغمبرانو د خپل څښتن څخه د مناجات په ویلو او د حاجت په غوښتلو خپله بندگي ښکاره کړې ده د قران کریم
لمړۍ سورة سورة فاتحه او د همدې لمړې ایت (الحمد لله رب العلمین) دی

ترجمه:

((ټوله ثنا و صفت د ټول عالم و روزونکي لره دی))

د ستر او سپېڅلي څښتن بلیغ او معجز کلام هم دسترخښتن په مناجات او ستاینه پیلېږي. همدا راز د پښتنو
نیکه بیټ نیکه چې دیوې ونې لاندې به ناست و او خپل لاسونه به ئې خپل څښتن ته په زاریو لپه کړیوه
د امناجات به ئې وایه:

((لویه خدایه لویه خدایه

ستا په مینه په هر ځایه

دلته دي د غرو لمني

زموږ كړدى دې پكښې پلني

داوگړي ډير كړې خدايه

لويه خدايه لويه خدايه ((

د پښتنو د كلاسيكي او منځني دورې شاعرانو خپل د شعر د يو انونه دلوى څښتن په مناجات راپيل كړي دي چې
د ځينو شاعرانو شعرونه ئې د بېلگو په ډول را اخلو.

حضرت عبدالرحمن بابا

لويه خدايه رحيم ته ئې رحمن ته ئې

مهربان تر مور و پلار پر جهان ته ئې

مه مي باسه نا اميده له درباره

ولي داچي گدا زه او سلطان ته ئې

عبدالحميد مومند

الهي دمحببت سوزو گدا زرا

په دا اوركي د سهي سمندر سازرا

تن پرور بلبل دي عيش كاندي په گلو

پروانه لره پروارزما پروازرا

احمد شاه بابا

اوس زه ستا كوم ثنا

اي فريادرس شاها

لاس پر سر درته ولاړيم

يار له ما مه كړې جدا

پير محمد كا كړې

الهي توحيد د حمد و د ثنا را

په ثنا كښي تر بلبل ژبه گويا را

منور مي زړه په نور د مغفرت كړه

په تاريخه توره خونه كي رڼا را

شمس الدين كا كړې

ر به ستا په حمد گويا لرې زبان زما

نبايسته كړې په ثنا صفت بيان زما

په تحميد مي آئينه د زړه صيقل كړه

گوندي مخ پكښي خرگند سي د جانان زما

ميرزا حنان بارگزي

الهي د محبت په اور كي توان را

سمندر رنگه د پتي خولي بيان را

كل سختي مي له زړه وباسي قادره

لكه زلفي د خوبانو زړه پريشان را

مولانا عبد الغفار بريالي

باري خوله مي كړې گويا په مناجات رانا زل كړې ستا د فضل بركات

د څگر داغ مي ډپوه د لمر پشان كړې

چي په ووينمه ارض وسموات

خوان شاعر اوليکوال نوراحمد ((قرانمل)) خپله همدا شعري ټولگه هم له پيله تر پايه په بيلا بيلو قافيو بنکلو ترکیبو دستر او خلاق څښتن (ج) چي د مناجاتو او عباداتو لايق دی په مناجات ترتيب کړېده قرانمل دنو الفاظو په اوږون او دنو وکلیماتو په کارولو ځانته دشعر بېله لار اخیستې لکه وايي چي:

قرانمل په بندگي درته سرخم يم

پاکه مينه پاکه مېنه ايمان روڼ را

په پورته بيت کي دادبي فنونو په اساس ناقص تجنیس کارول سوی چي مېنه داوسپدلو ځاي دی او مينه په معنوي لحاظ د بندگي او عبادت لپاره د سرخمېدل دي چي يوازي او يوازي د برحق معبود لپاره دي د مناجات یو بنکلی مفهوم افاده کوي او ددې سره سره د پاکي ميني ذکر چي دخداي درسول (ص) اود مصلحو بندگانو مينه ده چي دخداي ج رضائي مطلب دی اود پاکي ميني يادونه ده چي په دنيا کي د عبادت او بندگي ځاي په اخرت کي جنتونه دي چي د مؤمنانو غوښتنه ده او ددې په څنگ کي دروڼ ايمان غوښتنه چي د صادقانو مخلصانو اوسپېڅلو مومنانو ايمان دی.

بل ځاي وايي:

چي جواب (لتسئلن) لره بشر کړم

ذکات و توفيق په غيرکي دشکران را

په پورته بيت کښي قرانمل د (الهاکم تکاثر) ايت ته په خپل بيت کي اشاره کړېده له خدايه دخداي دنعمتونو دشکر او توفيق غوښتونکی دی خو دلتسئلن په ورځ ټي دخپلي بندگي حق ادا کړی وي اود خداي دنعمتونو کفران ټي نه وي کړي. دقرانمل د مناجاتو همدا ټولگه د پښتو شعري ټولگو په لړکي د بندگي داوصافو په زبور بنکلي اوله نوښته ډکه ټولگه ده چي په ويلو ټي ماته دستر صوفي اوعارف مولانا خواجه عبدالله انصار ورس سره ملفوظات او مناجات راپه زړه سي اودهغه د عرفان مناظر نظرت ته راسي رشتيا هم دقرانمل همدا مناجاتونه هغه بندگي غوښتنې اوسوالونه دي چي د بنده اولله ترمنځ درازونياز اړپکه ټينگه وي اود بنده دشيطاني غرور اوتکبر کرغیږني لکې دانسان له زړه نه دنفس په اوبو پرېولی. نورنو تاسو اودقرانمل مناجاتونه په دې هيله چي ژوند ترپايه د بڅښونکي او مهربان څښتن ودربار ته دخپلي بندگي اظهار په خضوع او خشوع وکړي اودهمداسي مناجاتو په ويلو او غوښتلو ددواړو دارينو سعادت اوشرافت ترلاسه کړي.

په اسلامي او افغاني مينه

روح الله ساقيار (عرفان)

بسم الله الرحمن الرحيم ط

درنو لوستونکو!

سلامونه درته وړاندي کوم امید دی چې ددې ټولګي په لوستنه سره مي له دعا هېر نکړی

دخو کلونو را پدې خوا مي له شعر سره خدای پاماني کړېده

ولي دا ټولګه چې مي دوه درې کلونه مخکي سره ترتيب کړېوه دفرصت څخه په ګټه پورته کېدنه مي تر تاسو درنو درو رسوله کېدای سي ما هغه شاعرانه انځورګري او تخيل په کېني نوي کار ولي کوم چې دشعر په ساحرانه ژبه کي اړتيا ورته لیده کېږي ولي پر دې بنسټ چې ديوه ستر مفهوم اساسات پکېني ترسترگو کېږي تاسو درنو ته يې وړاندي کوم

سره تردې چې ماته يې په ټولګي کي کوم رسمي درس نه دی را کړي ولي ددرنو لیکوالانو بناغلي لسانس بنوونکي حاجي فضل محمد ((پنهان)) او بناغلي روح الله ((ساقيار)) چې اوس عرفان تخلص کوي نړۍ نړۍ مننه کوم چې دا کتاب ګوتی پخپلو نازنينو ليکنو باندې ونازوه

ستا سودرنو دعا په هيله

په مينه

حاجي نوراحمد قران مل

دافغان يو نايتد اداري بنوونيز مرکز مسئول

د مناجاتو پیل

خدا ییسه سترگو او عمل ته مې حیا را
محبت پر لسه پسې دي په رشتیا را

چې مد هوش په یاران نه ستا کې بې هوش یم
داسې هوش مې په وجود کې هویدا را

په رندی به دمنصور غوندي در جار سم
زما په برخه د قاضي رسا فتوا را

جام د جرم که مې د برخې طالع اوسې
ستا بې مینې یې مستې ماته بې خوا را

پروت قران مې په سینه کې ستامش هوددي
قرانمل تل ته د جانان دلار رنیا را

خداییه ! ستا وملاقات لره سبب را
دا سبب کي خووار زړگئی مې مظر ب را

چي سم محوه ستا دمینی په جلوه کي
دې جلوي ته مې دمینی خوړ ش ب را

دهوس خمی و با سې لته تنه
په عوض یې د تقوای خواریه عین ب را

شور دمینی چي مستې په سینه کي
دا سې مینه زما په برخه داد ب را

چي حساب یې په دربار د غلامی سم
قرانمل ته افتخار د دې منصب را

خداييہ ! ژوندمي دعاشقو پوه صفات را
برائت دي پرمي داند د عرصات را

داده ژوند شپه له ژوند هيهات هيهات ځي
فهميدن يې زمما د زړه پور عرفات را

چي ترې پورته څه توبنه دا خرت کرم
را پوه برخه د جانان د لار نعمات را

ځالگي د خرابات دي نه رنګې پري
دي جو نګره کي ملنګ غوندي حيات را

زړه مي بندي ستا د عشق په خاطر و کي
قرانمل ته د ياري رنګين صفات را

خدایه ! کړه مې په عمل کې دناسوت را
رینښتینوالي پزرزېگي دملکسوت را

چې ارواح مې ستادښکلو مېلمنه وي
نناز نواز پپه وزرودجبروت را

شکسته نفس مې له طغنه په امان کړې
قبلېدل مې ستا په درکې دهاهوت را

چې یو ځواک سم وساتني دبشرته
په دریاب کې حوصله دیوه حوت را

قرانمل دي سرردر وړوړي بندگی کې
ښه نجات دشیطانی له عنکبوت را

خدایه ! ستا خوبنی ته سترگی په رنگت را
چي ژړا يي نه درېږي اسرار پست را

دایمان د توازن په درلودو کي
د بېرې راز مې پرفکر او پر مټ را

خوف رجامې د مذهب دلار عصاده
په طاقت کي نور طاقت مې لت پر لت را

دامت مسلمه چوپړ لپاره
همراهان مې همرازان مې ست پر ست را

چي مفهوم د سړیتوب انسانان درک کړي
قرانمل لره يي پلان د جوړي کړت را

خداییه ! ستا داو لیاؤ دین میراث را
تینگ ایمان و وعیده آئین میراث را

دمحراب د خانقا مبی اس توکن کهری
سُرخ رویی په اخرت جبین میراث را

دملنگ په گدری په ژوند قانع یم
د حساب کتاب دفتر مبین میراث را

چي خیرات دي بندگی کي په هر وخت سم
دغازیانو په تولى متین میراث را

چي پیوست د قران منخ و مخته لولم
قرانمل یم لوست قران رنگین میراث را

لويـه خدايـه ! د مـين غونـدي رواج را
د شـيطان تو طـيـه مـخ لـره تـاراج را

ز مـا د مـيني د قـالـب زړـگـي خـالي دي
پـه کـوگـل کـي مـي د مـيني روڼ سـراج را

پـه عـالم کـي د نـاسـوت چـي دي پـيدا کـرم
شـرافت بـل مـلکـوت پـشـاني تـاج را

چـي رنـدي سـي واري سـترگـي د خـبـليـسو
داسـي تـوان ، داسـي ايمان داسـي امـواج را

سـرمـي ايـبـني سـتا د خـوښـي نـذرانـي تـه
قـرانـمل تـه يـاد د وـصل پـه سـماج را

خداییه ! لاره مئی تاریکه رونه صباح را
له هه ووا اوله هه هوس پاکه ارواح را

خیرات خور دی دجانان دش فاعت سم
داصفت مئی دزرگی پی په اصلاح را

نور دی پاته وی پی نانا بود جهان کی
ما حقیر ته په خلاصون کی زره ملاح را

توره تبه په خسیس غمازاخته کپه
تری نجات ستا په کرم دیو سیاح را

راز د مین مئی دی ساتلی وی ترمنخه
قرانمل ته خوار د عجز زیو فلاح را

خدایه ! زما دښمن پر درد او پروخو اوخ را
حوصله ، استقامت تندي پراخ را

چي زبیر غوندي دميني مدرسه سم
دغمازو ورپتېدو ته مې طبيخ را

بشارت مې کړې د عقل خانقاه ته
په تمیز کي توپيرونه په الاخ را

دُر گوهر چي د جانان پښو ته انبار کړم
توان طاقت په جوړېدو د داسي کاخ را

د زرگي قاموس مې ډک په ايياتو کړې
وزرگي د قرانمل ته سري سُراخ را

خداييه ! زره مـي لـه فضـولـه خـخـه وچ را
چـي رضـا دي وي پـکـنـي هـغـه لـالـچ را

زه عـاجـزه بـه هـيـخـکـلـه ءـان خـلـاص نـکـم
سـتـا پـه فـضـل لـه گـنـا هـو عـمـل بـچ را

خـوـر مـومـن مـي کـرـه پـه کـار دـمـو مـنـانـو
بـي اـيـمـانـو تـه تـونـد خـو ي پـشـان دـمـرچ را

پـر حـقـه دـبـل مـي لـاس لـاس بـري مـکـرـه
چـي مـي بـل خـوري تـوان طـاقت مـي دـخـيل غـچ را

بـنـد پـر بـنـد مـي سـتـا دـر پـه خـا کـرو بـ نـاز کـه
قـرـانـمـل زـره تـه بـا و ر دـمـيـنـي وچ را

لوييه خداييه ! سپي رقيب په فريبو پوځ را
په رنگه او په زاريو يې هر ترڅ را

چي ايمان ، وجدان ، او زړه ترې په امان وي
د تگي ټولنه دامونه له لڅ پر لڅ را

زما هم ستا بېله رحمته بل څه نسته
درحمت لري په کور کي او پر کڅ را

سردې پروت وي ستا درحمت وليکنه ي ته
درحمت باران په ژوند باندې په څ را

چي آئيني ددواړو سترگو مې رنې کې کا
قرانمل تل ته درنه دلاري ترڅ را

لوييه خداييه! زره رو بنه شانه شپه او ورخ را
خولسه گويانسه په سستايه شپه او ورخ را

چي را تولسه كرم پر جونگره خوبې پلاره
دا سي توان په ژوندانه كي شپه او ورخ را

چي په صدرالمنتهي كي يې بورجل و
دهغه بنه كلي گاونده شپه او ورخ را

خان به شمار كرم دجهان له نازولو
دجانان دپيروي كره شپه او ورخ را

قرانمل دقرانسه دلاري مله ته
خراكت او نازېده په شپه او ورخ را

خدایه! تاته بندھی کی قمر بند را
وفادار غوندي په لار کی دی سو گنند را

چي داپاک زړه مې له غیږه په امان وي
دجانان په پاکه مینه زړه کی بند را

پیروي مې یې په برخه در فاکرې
په ایشار کی مې دردونه په سمند را

چي بې شانہ والا شان وجود دی هست دی
ستاله فضله له رحمتہ خه درمند را

په دریاب دقرانہ مې زړه غوټه کړه
قرانمل ته دغفران دکور کمنند را

خدايه ستا په بنديگي کي مې کلک هوډ را
په ټولې دصلاخاؤ چابک هوډ را

دبې دردو ، دبې دردو کړو لپاره
وصيله نرمه دکړنې ځيرک هوډ را

چي خنثي يې کړمه صرف ستاورضاته
داسي توان مې داسي کړوته هک پک هوډ را

زموږ ددي دجانان دلاري کړنې
رسېدو ټي ددرياب دسمک هوډ را

قرانمل به سم سرشاره بنديگي کي
لارپر لاره دلته ون دمدرک هوډ را

پاکه خدايه ! دخلاصون دلار سـ فررا
دمردود و وړاندي زړه کي مي شررا

چي ساحل دبندي دي طي کومه
دي تگلوري ته رښتونى دزړه سررا

زما دزړه ددایرې وانحنات ته
پاک هدف دپاک مسير په پاک وزرا

دمادي جهان دي ليري وي له کوره
دمعني غوندي کچکول کي مي زبوررا

زړه کچکول دلاس په لپه التجامي
قرانمل يم ستا په وړاندي مي خم سررا

ستا دربار کي مي شيخ سر په رکوع خوږ را
په نصيب کي د سلفو مي روغ بوږ را

چي سجده مي ملکوت غوندي ادا کړم
سوترگي د زړه مي خدايه پرانگړ را

خزانې به دي خالي نسي ليه فيضه
معاجز ته رحمتونه لپر لړ را

چي دي نه مني، منل يې زړه کي ور کړه
نافرمانوته لار بنډود وړ دچ وپړ را

چي جانان مي شفاعت په ډاډ در خواست کړي
قرانمل لره عمل دداسي کړ را

پاکه خدايه! په توفيق د بنډو پرواز را
دې پرواز کي بنه ملگري مي همراز را

دبـرزخ او ددورخ لـه اور مـي خـلاص کـرې
ستا خوبـنـي رضـايت کـي خوږ اغـاز را

دموسـي دعـصـا غونـدي چـي لـابـنـود وـي
دايـوب اسـتـقامت پـه اهـتـزاز را

زه خـليـل چـي دـخـليـل دـلـار خـليـل سـم
دـخـليـل غونـدي پـه اور کـي سـر فـراز را

دمعـراج دـيـار دروي پـه شـفاعت کـي
قرانـمل تـه پـاک قـران دزړه دمـسـاز را

لويـه خـدايـه ! تـوان پـه در کـي ددر وږ را
چـي معمـوريـي پـه طـواف سـم سـفر سـر را

د بـلال پـشان اـحـد — اـحـد پـر ژبـه
چـي خوښـي دـي وـي پـکښـي هـما غـه خـوږ را

خاموشـي مـي دـحـيـا دـلار خـاصـه کـرې
د بـنـمنان د سـفره پـه شـو را و ږوږ را

تـوان مـې مـل کـرې چـي قـربان دـي لـه نامـه سـم
وړ بـتـپـدو کـي د سـتر يـا دوام د پـر لـر را

سـر دې پـروت وـي د جـانـان پـه نـذرانـه کـي
قـرانـمل تـه حـق نـدا، نـدا د غـوږ را

خدایه ! ستا ورضایت ته زیات سپاس را
په ازمون دبنده کی می سرپاس را

چي توانگرسم په خدمت ستاد مخلوق کي
رانه ليري دځناس دتسرس وسواس را

سترگي کښته په حيا ستا په شکران کي
دغفران زيري له ورايه څخه پاس را

قند نبات چي دپی مخو زره مجاز وړي
دې دنیا کي له همغو نه پاس را

پل پرپل می دجانان د قدمو کړي
قرانمل ته دایمان دلاراس پاس را

خدايه ستا په بندگي کي مې زړه سرابن را
دشيطان وه وسواسي ولره نکران را

چي توانمند سمه ددين په لارو چارو
داسي هـوډ داسي ايمان داسي تـلابن را

راڅخه سرچي پورته نکرې نارواته
رقيبانو ته په زغم کي داسي گوانن را

دو عتصمو پر حبل مې لاس برکړې
ستاددين دپيروان دلاس وانن را

سردروږدوي په لاره دجانان کي
قرانمل يم په خولگي دشکران غابن را

لوييه خداييه پيه مغزو کي ژوندي هوش را
شاهدان پيه ربنستينواله کي سروس را

چي مطرح سم پيه تولى دعاشقانو
داسي درد داسي لذت ميه هوش پر هوش را

دکوثر پر خنده سرور ته کچکول کرم
داسي رنگ داسي صهبا ميه نوش پر نوش را

ژوند پيه لپه دزمان ميه در سوغات دي
په سرور کي يي را زونه دمئ نوش را

نذرانه دته ر غوبني پيه لحد کي
په تعويض يي قرانمل ته وين خروش را

خدايہ! خوي کي دمومن پرمخ اخلاص را
ددورخ لہ اورتونونو ممي تن خلاص را

چي پھ روي يي ستا پھ درکي مقبول اوسم
بس رفیق پھ اخرت ابن وقاص را

پھ رتبہ کي دس لفو دمريو
معاجزہ تھ یو بنکلي مکان خاص را

چي يي زرونہ ستا پھ نوروي پريولہ سوي
داسي خلگ داسي ژمن بنايسته اشخاص را

سرمي خم ستا و خدايي لہ پھ خدايہ
قرانمل يہ پھ شکران ممي زہ رصاص را

خدایه ! زړه کي دایمان بنایسته بیاض را
وعالم ته دفايیدې عمل فیاض را

دا شیخ سرمي بېله تابل ته ټپت مکړې
بندهگي کي یو هوډ من تکره فراض را

چي دریاب دبندهگي کي ستړي نسیم
داسي تن داسي وجود مې دحواض را

په رنگینو و تجلو و دطریقو کښي
سرڅمي مې وظیفه کي دریاض را

چي تو پیر دښو او بدو په کواي سو
قرانمل ته دتمیز داسي مقراض را

خدايه! ستاددين په چارو کي احتياط را
په تعميل کي دارکانو زړه محطاط را

کلمه مې د وحدت پر خوله جاري کړه
صادق زړه د ساه ختلو وپررباط را

يم روان زه بې تونې د مرگ وځولې ته
ستا پر فضل پر کرم باندي ميقات را

خوار رنځور زړه ته درمل د غفران غواړم
د جانان په پل يوني کي مي صراط را

چي شاهدي په اخرا کي ستا کلام سي
معاجز ته براءت له پرافراط را

خداييه! حق دين ميا مدام محفـوظ را
ددين چارو کي تعمير ل دوام محفـوظ را

ستا ددين پر صراط پل ميا پورته کري
وعاجزه ته مقصد مرام محفـوظ را

نه دولت او نه متاع لرمه خوبنه
له عذابه ميا وجود مقام محفـوظ را

مسافر دبل ولات سبا پر تل و يـم
دقران په ملگري ميا کام محفـوظ را

بپله او بنه کوڅه تحفه تاته سوغات کرم؟
قرانمل ته دمطلب و بـصيام محفـوظ را

خداييه ستا په ارشاد اتو مـي سـمـاع را
ستا د ديين په اموراتو مـي اطلاع را

را په برخه كـږي بريـاوي دنـځـيـو
له انوارو مـي ايمان لـره شعاع را

چي سر كـښـېـږـم ستا د ديين په چـوـپـره كـي
له بد لارو هـم نشـيـنو مـي وداع را

په مطاف كـي د كعبـې مـي پـښـې تـهـا كـي
په قسمت كـي دلـېـدلو يـې متاع را

د كچكـول پـشـاني لپـه در واري ده
قرانمـل تـه د جـنت د كـښـت زراع را

خدایه ! فکرت ته مې هر کله نبوغ را
په نبوغ کي تر هدف پوري بلوغ را

چي مې ژبه په رښتيا ويو گوي او ي
المان نجات په هر وخت له دروغ را

په چوپړ کي د سلفو چي ستومان سم
له بد لارو او بدمرغو مې فروغ را

چي وجود مې وقايه له بېرنگي سي
ستا په لاره کي د حق دلار د نبوغ [1] را

د قران ياري مې تالره رسد کړي
له مکار شيطانه هر وختي شلوع را

لوييه خدايه! ژوند مې ستا خوښي کي لفره
دايمان دروښنايي ډېره پوره پر کفره

چې رتلي وي مدام مې لاه ووجه
اماره نفس مې مایوسه په غف غفراه

تحرک يې دشيطان ځيني نفي کره
دشيطان پلان په وړاندې زما اضغراه

په څه ډول چې انسان ته دي تپاکلي
معاجز ته په هغه شانې شرفراه

دطه او ديس په رفاقت کښي
قرانمل ته ديارانو تنظيم صفره

خدایه ! زغم او حوصله مې د صدیق را
بې چوپان رمې ته مشر یو طارق را

چې تارگیت • دلار روان پر بله خوا کړم
دملعون لسه لاري بله خوا طریق را

چې راټول دا خوار مومن او لس بل ځل سې
پر داغه سې کړنو مالره توفیق را

چې محروم دي ستا درحیم لسه کړمه
شرمېدلي سې غمازلکه زنیق را

دقران دبرکت په استانه کې
قرانمل ته دتسلیم بنایسته تشویق را

لويـه خـدايـه ! دربنـه تـون دـلار ادراک را
پـر شـيـطان د غـلبـې مـي زـيـر خـواک را

چـي سـيـنه مـي پـه ذکـرو نـو سـتـا تـوده وـي
داسـي تـوان د شـکرانې د کړنـي واک را

د جـليـل پـه روي جـليـل ربه غـفـران کـړه
سـتـاد دـين پـرد بـنـمن هـر وختـي تـاړاک را

چـي د سـتـونـز و مـنـخ کـي ژونـد پـه حـو صـيـله کـړم
د دريـاب پـه تـل کـي ژونـد مـي د سـماک را

چـي پـه مـغـز کـي مـي تـاکـلی خـاي اشـغال کـا
قـران مـل تـه د قـران نـصـو ص بـنـه پـاک را

خدایه! بل یو مبتکر سید جمال• را
دمسلم امت یو والی پر او بال را

دمحمد پشان چي زغم لري په زړه کي
وحجاج ته د زمان مودا سي سيال را

دموسي او طارق په سر لاري کي
عتبه غوندي اسلام لره جنرال را

چي تحليل او تجزيه منصفانه کري
دمعني، مادي تر منځ مو پوتنسيال را
دډاکټر عبدالغفار په استعداد کي
قرانمل ته د ساينسي جهان کمال را

• په پورته شعر کي يادسوي نومونه عبارت دي له سيد جمالدين افغان، محمدابن قاسم، حجاج ابن يوسف، موسي ابن نصير، طارق ابن زياد، عتبه ابن مسلم، ډاکټر عبدالغفار کاکړ؛ پوتنسيال، د فزيک د قانون هغه ظرفيت چي برقي تفاوت ثابتوي

خدایه! خوی، عادت، کردار نرم صمیم را
بې سالاره قافلې ته پوه زعمیم را

چې داخوا را اولس را ټول پریو که ټول سې
یو ټاټوبی مو ازاد، اباد، ترمیم را

چې یو څوک موبې موجوده اورکې سوځي
دې دښمن ته دخواریو مو وجهیم را

چې سیالان سو د نړۍ دا اولسونو
هر افغان په ابادیو کې سھیم را

چې منبر، توره، قلم، قران نښان وي
قران مل په کلیماتو زړه نعیم را

خدایه ! سرخم ستاپه درکي په هران را
په کچکول دعاجزی کي مې غفران را

چي مخ تور نسیم په لو ورخ دمحشر کي
رڼې سترگي پر دیدار مې دجانان را

چي جواب ((لتسئلن)) لره بشپړ کړم
ذکوات ، تمیز په غېږ کي دشکران را

کجروي را خڅه ليري په میلو کي
مسستقیم صراط پر لاره د خوبان را

قرانمل سرمي قربان تر قرآنه کړه
دقران په لارښوونه روح روان را

خدایه! هرځای کي د دین مختوری، کونړا
چي گونگی په خوله وي هر وخت یې بې کونړا

چي برلاسی په ایمان سمه پر باندي
داسي وعظ دخولگی د ژبې سي کونړا

تجربیه د ژوندانه مه سي سي خواکمنه
په تحقیق او ځراکت کي داسي کونړا

چي مي غشی در بنډتون په نښان درومي
در شتیا لېنډی پشانې ملاد کونړا

قرانمل په بندگی درته سرخم یم
پاکه مینه، پاکه مېنه ایمان رونی

خدای دو مړه توان مې هر وخت پراوږو را
چې سم سترې دمخلوق خوی دسرو را

عقاید مې منزه له غیرو ساته
پرایات حدیث توحید یقین دکرو را

پر مذهب مې دنعمان خوشحال زرگی کره
فکر خلاص له تزلزل او اندېښنو را

دخسبیس ابلیس هر وخت ملامتی ته
ژبغرانده خوله گویا په گفتگورا

دقران نصوص مې نقش پره هدفو دي
قرانمل تل ته دقران توان دساتورا

خدایه! ستا چي وي رضا هماغه خای را
په قضا کي مې رضا پر فکر و رای را

د مسلم امت پدې حساس پړاو کي
د علم پورته کېدو ته توان همای را

چي لاریون مې د هدف پر حیف ولاړ نسي
د غماز ورتېدو ته هوې و ههای را

سرمې جار ستا تر ازل ابد مالک ه
ختمه مې پرایمان د ژوندون پای را

پر شتې د سوال جواب چي سي خوش حاله
اسانې وقرانمل تل ته هغه خای را

د ليکوال لنډه پېژندنه:

نوم: حاجي نوراحمد (قران مل)

دپلار نوم: حاجي عبدالحميد (کاکړ)

اصلي مېنه: کندهار ښار څلرمه ناحیه (باميزو کوڅه)

اوسنی مېنه: کندهار ښار لسمه ناحیه (کارته معلمین)

زده کړې: د متوسطو ديني، اداري، تدریسي زده کړو ترڅنگ په ۱۳۸۲ لمریز کال کې د کندهار د عالي دارالمعلمین د اجتماعاتو په څانگه کې له ۱۴ ټولگي څخه فارغ

چاپ سوي اثار:

- 1. ادبي ډېوه نثري تحقيقي ليکنه
- 2. زما غوښتنې نثري ټوټه يزه ليکنه
- 3. ايا غريبک پېژنی؟ نثري تحقيقي ليکنه
- 4. نېکي نثري تحقيقي ليکنه
- 5. د غريبک خزانه نثري تحقيقي ليکنه
- 6. داوښکو بهير آزاد او مقيد و شعرونه
- 7. خطاب مقيد شعرونه
- 8. د يادونو ځولۍ آزاد او مقيد شعرونه
- 9. خطوط و اقلام ترتيب، سمون او سرريزه
- 10. پښتولنډۍ او غاړې ترتيب، سمون او سرريزه
- 11. ستوري ستوري يادونه ترتيب، سمون او سرريزه
- 12. تاند يادونه ترتيب، سمون او سرريزه
- 13. زروړانگه مجله پرله پسې شپږگني
- 14. د پارکوډولۍ ترتيب، سمون او سرريزه
- 15. لمړين کلۍ د جاپان هيواد سفرنامه
- 16. ريښتونۍ استازۍ نثري ليکنه
- 17. مناجتونه همدا ليکنه

پای

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**